



Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximus, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhvsii, MDCLXXV.

Ex Sermone IV. In Vigilia Nativitatis Domini, In §. 3. Ecce nova. usque ad §.
7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

cum hæc firmiter credimus, jam meritum habemus, & in fide
sanitas est, quia qui crediderit salvus erit *Marc. 16.*

EX SERMONE IV.

In Vigilia NATIVITATIS DOMINI,

In §. 3. *Ecce nova.* usque ad §. 7.

Ecce, ait Esai. 43. *nova facio omnia.* Quis hoc ait? Agnus uti-
que qui sedebat in throno Apoc. 5. Agnus planè totus suavis,
totus delectabilis, denique totus unctus. Hanc enim interpre-
tationem habet nomen ejus, quod est Christus. Cui poterit
asper aut durus videri, qui nec ipsi Matri in nativitate quidquam
asperitatis, quicquam intulit læsionis? O nova verè miracula!
Conceptus fuit sine pudore, partus sine dolore. Mutata est in
virgine nostra maledictio Evæ. Peperit enim filium sine dolore.
Mutata est, inquam, maledictio Evæ in benedictionem, & sicut
prædictum est per Angelum Gabrielem: *Benedicta tu in mulie-
ribus, Luc. 1.* O beata, sola inter mulieres benedicta & non male-
dicta, sola à generali maledicto libera, & dolore parturientium
aliena. Nec mirum, fratres, si dolorem non intulit Matri, qui
dolores totius mundi tulit, secundùm quod Isaias ait, *Isai. 53.*
Quia verè languores nostros ipse tulit. Duo sunt quæ timet huma-
na fragilitas, pudor & dolor. Utrumque Christus tollere venit,
unde & utrumque suscepit, quando (ut cætera sileant) morte, &
morte turpissimâ condemnatus est ab inquis. Itaq; ut fiduciam
nobis daret quod tolleret hæc à nobis, prius Matrem suam im-
munem ab utroque servavit, ut nec in conceptu quidquam pu-
doris, nec in partu quidquam doloris existeret.

Accumulantur adhuc divitiæ, crescit gloria, innovantur
signa, & miracula immutantur. Non solum sine pudore conce-
ptus, & sine dolore partus, sed & mater est sine corruptione.

O verè

Overè novitas inaudita! Virgo peperit, & post partum inviolata permanxit, fæcunditatem prolis cum carnis integritate, & gaudium matri habens cum virginitatis honore. Jam securus expecto promissam mihi gloriam incorruptionis in carne mea, quandoquidem conservata per eum est incorruptio etiam in Matre sua. Facile ei per quem Mater ipsa incorruptionem non perdidit pariendo, ut & corruptibile hoc incorruptionem induat resurgendo.

Habes tamen adhuc majores divitias, habes gloriam ampliorem. Mater est sine corruptione virginitatis, filius sine omni labore peccati. Non cadit in matrem Evæ maledictio, non cadit in prolem generalis illa conditio, de qua dictum est per Prophetam: *Nemo mundus à forde, nec infans, cuius est unius diei vita super terram, Iob 15.* Ecce infans sine forde, solus inter homines verax, immò veritas ipsa. Ecce Agnus sine macula, Agnus Dei qui tollit peccata mundi. Quis enim peccata melius tolleret, quām si in quem peccatum non cadit? Iste sine dubio lavare me potest, quem constat inquinatum non esse. Hæc manus opertum luto detegat oculum meum, quæ sola sine pulvere est. Iste mihi festucam educat de oculo, qui non habet trabem in suo: immò iste trabem educat de meo, qui nec exiguum pulverem habet in suo.

Vidimus certè divitias salutis & vitæ. Vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti à Patre. Quæris, à quo Patre? *Et filius Altissimi vocabitur, Luc. 1.* Manifestum est quis Altissimus sit. Sed ne quis remaneat locus dissimulationis: *Quod ex te nascetur sanctum,* (ait Angelus Gabriel ad MARIAM) *vocabitur filius Dei.* Overè sanctum! Non dabis, Domine, sanctum tuum videre corruptionem, quod nec matri quidem abstulit incorruptionem. Crescunt miracula, multiplicantur divitiae, thesaurus aperitur. Quæ generat, & mater & virgo est; qui generatur, & Deus & homo est. Sed numquid dabitur sanctum canibus, aut margaritæ

porcis? Abscondatur certè thesaurus noster in agro, & pecunia nostra in sacculo reponatur. Operiatur conceptus sine semine, matris desponsatione, partus sine dolore, vagitibus parvuli & mærore. Abscondatur & parturientis incorruptio legali purificatione; Infantis innocentia solitâ circumcitione. Absconde, inquam, absconde MARIA novi solis fulgorem, pone in præsepio, involve pannis infantem. Nam & ipsi panni divitiae nostræ sunt. Pretiosiores siquidem panni Salvatoris omni purpurâ, & gloriostius hoc præsepe auratis regum solijs, denique Christi paupertas cunctis opibus, cunctisque thesauris sæculi. Quid enim humilitate ditiùs, quid pretiosius invenitur, quâ nimirum regnum cœlorum emitur, & divina gratia acquiritur? Sicut scriptum est: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum, Matth. 5.* Et apud Apostolum: *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, Jacob 4.* Habes commendatam à Deo humilitatem in nativitate. In hac enim exinanivit semetipsum, formam servi accipiens & habitu inventus ut homo.

EX SERMONE II.

Dominica I. post Octavam Epiphaniæ.

§. 4. & 5.

Quoties mihi necesse est Fratres post lachrymosas querimonias vestras, exorare Matrem misericordiæ, ut suggerat suo benignissimo Filio, quoniam vinum non habeatis? Et ipsa, dico vobis charissimi, si piè à nobis pulsata fuerit, non deerit necessitati nostræ: quoniam misericors est, & Mater misericordiæ. Nam si compassa est verecundia illorum, à quibus fuerat invitata, multò magis compatietur nobis, si piè fuerit invocata. Placent enim illi nuptiæ nostræ, & pertinent ad eam multò amplius illis: nimirum de cuius utero tanquam è thalamo suo cœlestis sponsus processit. Sed